

af et Motorkøretøj, hvor han kan faa saadan Undervisning, og saa bestemmes det ved de Ændringsforslag, her er stillet, at han, forinden han kan faa Kørekort, skal have aflagt en Prøve paa, at han forstaar at køre med Motorkøretøj. Det er vistnok en praktisk Ordning, der her søges gennemført.

Ændringsforslag Nr. 12 gaar ud paa at forbyde enhver Fører af Motorkøretøjer at nyde spirituøse Drikke, saa længe han er i Funktion. Ligeledes er det forbudt Føreren af et Motorkøretøj at ryge Tobak, saa længe han sidder ved Rattet. Det er en Bestemmelse, hvorom der ogsaa tidligere var stor Strid i Folketinget, hvorvidt det skulde tillades Førere af Motorkøretøjer at nyde Spiritus, og den Strid vil antagelig blusse op paa ny, naar vi yderligere skal drøfte det Spørgsmaal her. Men Udvalget har med Undtagelse af et Medlem været enigt om denne Bestemmelse, hvorefter det maa kræves, at Føreren af et Motorkøretøj skal være ædru. Det Krav mener vi at maatte stille for Færdselsikkerhedens Skyld. Jeg anbefaler meget, at vi stemmer for dette Forslag. Nu kan der naturligvis være Tvivl om, hvad der forstaas ved en Motorfører i Funktion. Personlig vilde jeg have den Opfattelse, at han, naar han f. Eks. lader sig leje til at køre ud med et Køretøj om Morgenens, er i Funktion, indtil han kommer tilbage om Aftenen. Men det er min personlige Opfattelse, om det er Udvalgets, tør jeg ikke afgøre. Der har ogsaa indenfor Udvalget været stillet Ændringsforslag, som gik i Retning af, at det kun var dem, som lod sig leje til at køre med offentlige Køretøjer, der skulde være underkastede den Forpligtelse ikke at nyde Spiritus; men den Opfattelse gik vi fra i Udvalget. Man kan naturligvis ikke skabe et saadant socialt Privilegium paa at drikke sig fuld, om jeg saa maa sige, eller paa at drikke Spiritus. Hvis vi overhovedet skal ind paa Forbud af den Natur, som her er Tale om, maa det gælde for alle. Nægtes kan det ikke, at den, der kører med et Privatkøretøj, kan udsætte Færdselen for lige saa stor Fare som den, der lader sig leje til at køre et Motorkøretøj. Den Betragtning har været gjort gældende indenfor Udvalget, og den er utvivlsomt rigtig.

Tobaksrygning medfører maaske ikke slet saa stor Fare; men Udvalget har, ogsaa her med Undtagelse af et enkelt Medlem, været enigt om, at man bør forbyde Tobaksrygning, saa længe Føreren sidder ved Rattet. Her vil jeg gøre den personlige Opfattelse gældende, at det skulde forstaas

paa den Maade, at Forbudet kun gælder, saa længe vedkommende sidder ved Rattet og kører, medens der ikke er noget i Vejen for, at han kan ryge en Cigar siddende ved Rattet, saa længe Køretøjet holder paa en Holdeplads. Men om det er Udvalgets Opfattelse, tør jeg ikke sige noget bestemt om.

Ændringsforslaget Nr. 13 er allerede berørt under min Omtale af Ændringsforslag Nr. 6. Det angaar Vægtgrænsen for de Vogne, der skal have Lov til at køre paa Biveje.

Ændringsforslaget under Nr. 14 angaar Kørehastigheden; ærede Medlemmer vil se, at den Maksimalhastighed, som tidligere har været gældende, nemlig 50 km i Timen, er nedsat til 45 km i Timen. Der har ogsaa indenfor Udvalget været afvigende Meninger om, hvor langt vi skulde gaa ned med Kørehastigheden. Der har endogsaa været Tale om at gaa betydeligt længere ned; men Udvalget er blevet staaende ved 45 km i Timen som Maksimalhastighed. Der er fastsat forskellige Kørehastigheder, som retter sig efter Motorkøretøjets Vægt, idet Kørehastigheden gaar gradvis ned, efterhaanden som Vægten stiger, saaledes at vi kommer ned til 15 km i Timen som den laveste Maksimalhastighed, for store Lastautomobiler. I Lovforslaget foreslaas det, at denne sidste skulde sættes ned til 12 km; men Udvalget har ment, at det vilde være urigtigt at gaa saa langt ned, og vi har derfor hævet Maksimalhastigheden her til 15 km, medens vi er gaaet den modsatte Vej med Hensyn til den højeste tilladelige Kørehastighed, som altsaa er rykket ned til 45 km i Timen fra nu at være 50 km.

Ændringsforslag Nr. 15 gaar ud paa at betrygge Færdselsikkerheden i de store Byer, navnlig her i København, idet man her giver Sporvognskonduktørerne Bemyndigelse til, hvis der er stærk Trængsel ved Stoppestederne, at standse Motorkøretøjerne ved at række Haanden ud og vinke. Det er vist en praktisk Bestemmelse.

Ændringsforslag Nr. 16 er ogsaa en af de Bestemmelser, der har været megen Uenighed om tidligere, det er Lygtetvangsbestemmelsen ogsaa for Hestekøretøjer. Da vi behandlede det Spørgsmaal her i 1917—18, da Udvalget havde Motorlovforslaget til Behandling, var der meget stærk Uenighed om den Bestemmelse. Den blev dog vedtaget her i Folketinget, men i Landstinget strøg man Bestemmelsen. Nu foreslaar man den almindelige Lygtetvangsbestemmelse indført, dog indenfor et vist begrænset Tidsrum, idet man ikke anser det